

Tak zase jeden den úzce spjat s realitou
S vůní tvou, a touhou tou co nejde ovládnout
Chvíli plout jen, tak ve dvou
Pak si lehnout a mít prosté radost
Z toho že žít můžem, i když jen jednou,
Ale tím spíš člověk člověku blíž
Dokud to nepochopíš
Tak budu nekonečně psát
Tisíce básniček
A budeš jedna z mých...holčiček

Vždyť i Libor má Zdenu a Igor Irenu
Každém druhej má ženu
Jen já žádnou neseženu
Věra a Luděk a Radek s Ríšou
Se poznali včera a už si spolu píšou
Vasil má Natašu a Heindrich zase Inke
Juliomá Okašu a Brabcová je s Jílkem
Had má svojí hadici a maj spolu hádky
Jen já ruším tradici a držím se matky

Protože ta mi, vždycky říkala že život je jako bonboniéra,
A že je vcelku jedno kde začnu

Tak jsem si řek, že když mám takovej pech
Přeskočím na druhej břeh a zkusím štěstí na pánech
Což vyrazilo dech především těm co jsem znal
Co proto v posledních dnech se drželi dál
A já to nechápal a toužil po lásce
A ve vroucím objetí, tak jako v pohádce
Stal jsem se objetí samoty v zajetí,
A že je ti to jedno...tak to mě celkem sebralo

Vždyť i Libor má Zdenu a Igor Irenu
Každém druhej má ženu
Jen já žádnou neseženu
Věra a Luděk a Radek s Ríšou
Se poznali včera a už si spolu píšou
Vasil má Natašu a Heindrich zase Inke
Julio má Okašu a Brabcová je s Jílkem
Had má svojí hadici a maj spolu hádky
Jen já ruším tradici a držím se matky

Protože ji mám rád